

[70] სნავლა, თუ ვითარ ჯერ-არს დადგმა ფეხუშისა და ბარკიშისა¹

შოკლითა სნავლითა გამოვაცხადოთ, თუ რომელი არს მარჯვენა წმიდისა შურისა, რაჟთა დავსდგათ მარჯვენით მისსა წმიდაჲ ჴარძიმი და ბეჭედი წმიდისა იმრთის-მშობელისა და სხვანი ცხრანი ნაწილნი წმიდათანი.

ქაჲსათჳს არს ცხრა, ანუ რაჲსათჳს დავსდებთ ცხრასა და არა მეტსა, არცა ნაკლებსა?

ქომელი არს გამოუთქმელი და მოუკლებელი, და საშინელისა სამღდელოსა საიდუმლოსა განმასრულებელი და უფროსლა უმაღლესად მათ ზეცისა ძალთასა, რამეთუ ესე სრული ჴორცი ოფლისაჲ, ქომელიცა არს საყდართა ზედა მჯდომარე, ქომელსა შიშით და ძრწოლით და დაფარვითა ფრთეთა თჳსთათა მსახურებენ მას, ეგრეთვე ქვეყანასა ზედა სახილველად ჩვენ კაცთა მიერ განსრულდების, არამედ განსრულებადსა ამას განასრულებს თვთ ჴესუ. შმისთჳს რამეთუ

¹ ზღ. ნ. შ. ხ. ლ. გამც. წახტანგ ბატონიშვილისა, Ⴢფილისი, ხ. 117 (1710).
წ. 70-73.

გამოუთქმელი სიყვარული, რომელი აქუს კაცთა მიმართ, მარადის განა[71]სრულებს. ჭამეთუ სათნო-იყო კაცად ყოფა და ყოვლითურთ ჴორცითა გვეზიარა ჩვენ, თუნიერ ცოდვისა.

უსევეითარითა სახითა გამოუთქმელად გარდამოვდა იმრთეებითა და სრულებით ზაც იქმნა. თა ჩვენთუს ივნო ჴორცითა და არა იმრთეებითა, და ვითარცა ცხოვარი კლვად მიიგვარა და ვითაცა კრავი წარდგა წინაშე მრისველისა თუსისა უვმობელად. თა შემდგომად ვნებისა და აღდგომისა თუსისა ამალლდა ჩვენგან ზეცად, და აღგვითქვა ჩვენთანა ყოფა ვიდრე აღსასრულადმდე საუკუნოდ.

შარადის ჴორცითა შეინირვის, ვითარცა Ⴤვთ უწყის და აღასრულებს, რომლისა გამოთქმად ჩვენ ვერ შემძლებელ ვიყვენით. სრამედ ვითარცა ძემან და სიტყვამან უხილავისა შამისამან, მრავლისა ჩვენდა მომართ მოწყალებისათუს მოსრულმან, გვამცნო და მოგვანიჭა ჩვენ სიბრძნე და გონიერება, რაფთა სასოებითა შისითა, ვითარ ჯერ-არს, ესრეთ გამოვაცხადოთ საიდუმლო შისი.

თა ესრეთ ვინყებთ თქმად, ვითარმედ მარ-

ჯვენით წმიდისა შურისასა მას ვიტყვოთ, სადაცა დაიდგმის წმიდაჲ ღარძიმი. ღოლო ყოვლად წმიდაჲ შური, რომელსა განვასრულებთ, ჯვარის სახე რომელიცა აქუს ზურგით და ქუემდებარედ იპოვების, მოსაწესენებელად კრავისა არს. წინაფთ-გან გამოუთქმელითა მოსვლითა მუსითა, ვითარცა კრავი უმანკო მიიყვანების დაკლვად. ჯამეთუ არა პირალმართ მავალ [72] არს, არამედ მდაბლად ქუემხედველად ვალს. წმისთვსცა ზედა რომელ აქუს ჯვარი და მას ზედა წერილ არს **ესუ ჴრისტი**, რამეთუ წერილი ესე ზურგით კერძო არს დანერილი. ღოლო ჯვარი არა წინათ არს, არამედ ზურგთა ზედა ყოვლად წმიდისა ჴორცისა ოფლისა. უსრეთ ცხადად საჩინო არს და ქუედ-მდებარედ იპოვების, მტკიცე არს თვნიერ იჭვისა რასამე და ცხად არს, რამეთუ პირი იგი წმიდისა შურისა იგი არს, რომელი ქუემდებარედ იხილვების. თა მარჯვენა მისი არს, წმიდაჲ ღარძიმი სადაცა დგას და ბეჭედი იმრთისმშობელისა, ვითარცა წინანარმეტყველი იტყვს: „დადგა დედოფალი მარჯვენით ჴენსა“.

თა ცხრანი იგი ნაწილნი წმიდათანი ქუემე

შისსა მას თანავე მწყობრნი, შუამდგომლობითა შისითა განწმედასა მიიღებენ. ოსრეთ ვისწავებთ ამათ და ესრეთ დაისხმის სიბრძნითა იმრთისათა და ესრეთ ვყოფდეთ.

ჴოლო წმიდათა ჩანილთათჳს ვიტყვთ, რამეთუ არცა უმეტესსა და არცა დაკლებულსა დავსდებთ, არამედ მხოლოდ ცხრასა დავსდებთ, მოსახსენებელად მსგავსად ზეცისა მწედრობათასა, ვითარცა არიან მუნ მსგავსად იმრთისმეტყველებისაებრ ბიონოსი სრიოპაგელისა, რომელსა იტყვს ცხრა დასად და განიყოფებიან ყოველნი მწედრობანი, ეგრეთვე აქაცა მსგავსად მათსა დავადგენთ.

ჴოლო ამას ორკერძოვე ესრეთ განასრულებს თჳთ ოესუ, ცათა შინა და ქვეყანასა ზედა. [73] კუალად იგივე იტყვს მესამედ წესად ზეცისა მღდელთ-მთავრობათასა, რომელი მეექუსესა, მეშუდესა და მერვესა თავსა შინა ბიონოსიისასა წერილ არს. ჯამეთუ სამად განჰყოფს და სამად შეამკობს ყოველთა ზეცისა მღდელთ-მთავრობათა. ოკეთუ გენებოსთ ჳილვად, მიიღეთ წიგნი მისი და მუნით იუნყეთ კეთილად.